

MAKARNA ROERICHS FALSKA MAHATMAER

av Lars Adelskog

Inledning

I en tidigare uppsats, "Helena Roerich – en falsk budbärare från planethierarkin", har jag med stöd av citat ur Helena Roerichs brev visat varför hon icke skall betraktas såsom en äkta budbärare från planethierarkin.

I denna uppsats går jag ett steg längre: jag skall visa att de mästare eller "mahatmaer", makarna Roerich lät sig ledas och inspireras av, icke var några verkliga sådana, icke några medlemmar av vår planets andliga hierarki.

Många teosofier och läsare av Alice A. Baileys böcker har ingivits den alldeles felaktiga föreställningen att Helena Roerichs många böcker är skrivna under inspiration av medlemmen av planethierarkin, 44-jaget (chohanen) M. (Morya). Helena Roerich underbygger själv detta felaktiga intryck genom att i sina böcker på många ställen hänvisa till "M." såsom sin sagesman, inspiratör och mästare. Genom publiceringen av Helena Roerichs dagböcker (på nätplatsen www.urusvati.agni-age.net), vilkas anteckningar till stor del utgör råmaterialet till de senare publicerade böckerna, står det numera klart att det ingalunda var M., som meddelade sig med makarna Roerich, utan ett väsen, som kallade sig Allal Ming. Det sätt, på vilket detta väsen överförde sina budskap till makarna Roerich, nämligen bordsknackningar i spiritistisk stil, visar alldeles klart och tydligt av vilken art detta väsen var och var det hörde hemma: ett emotionalväsen i emotionalvärlden (astralvärlden). Som alla verkliga esoteriker vet, överbringade planethierarkins medlemmar aldrig budskap med dylika spiritistiska medel.

Att Allal Ming icke var identisk med Morya framgår också av det porträtt av Allal Ming som Nikolaj Roerich tecknade i transtillstånd. Detta porträtt visar ingen som helst likhet med det porträtt Morya efter ett löfte han givit lät den tyske konstnären Hermann Schmiechen utföra i London 1884. Detta porträtt, som utfördes i H. P. Blavatskys närvaro och som även godkändes av henne såsom en trogen avbildning, visar en man med alldeles tydligt ariska ansiktsdrag, medan Roerichs teckning av Allal Ming lika tydligt avbildar ansiktet av en man tillhörande den mongoliska rasen. Dessa båda porträtt återges i slutet av denna uppsats.

Redan namnet Allal Ming är ägnat att hos dem som är det ringaste förtrogna med orientalska språk väcka tvivel om äktheten. Det är varken indiskt, tibetanskt, kinesiskt eller mongoliskt, och lika litet är det persiskt eller arabiskt. Det senare ledet, Ming, skulle kunna vara kinesiska, betyder på detta språk "klar" eller "lysande" och är även namnet på en kejsardynasti. Men Allal är inte kinesiska, kan inte ens vara det, då ett dylikt ord är omöjligt att vare sig skriva eller uttala på detta språk. På tibetanska betyder ming endast "namn", och det vore ju meningslöst att låta just detta ord ingå i något verkligt personnamn på detta språk.

I sin bok *Nikolaj Rerich. Vestnik Zvenigoroda. Kniga pervaja. Velikij Plan* – "Nikolaj Roerich. Zvenigorods budbärare. Första boken. Den stora planen" – utgiven i Sankt Petersburg år 2002, lämnar den ryske forskaren Vladimir Rosov många viktiga uppgifter byggda på arkivstudier han gjort i Ryssland, Förenta staterna och Indien. Av Rosovs uppgifter framgår tydligt att det som främst vägledde makarna Roerichs verksamhet på 1920- och 1930-talen var Nikolaj Roerichs "stora plan" att grunda ett buddhistiskt utopiskt rike i Centralasien, "det nya landet", Zvenigorod, som skulle innefatta delar av redan existerande stater såsom Sovjetunionen, Mongoliet och Kina. Nikolaj Roerich kastade sina blickar i synnerhet på södra Sibirien och det angränsande Mongoliet, vilket år 1911 frigjort sig från Kina men sedan år 1924 var en lydstat till Sovjetunionen. Den ekonomiska basen för detta projekt skulle vara ett aktiebolag, Belucha, vilket skulle av sovjetmakten förvärva koncession för uppodling av jord och brytning av värdefulla malmer och mineraler i området. Därför var ett djupgående samarbete med sovjetmakten av nöden, och denna tid, våren 1925, har makarna Roerich gjort en tvärvändning från sin tidigare klara antikommunistiska orientering. Makarna Roerich uttalar

nu otvetydigt sin sympati för kommunismen, och meddelandena från "mahatmaerna", givetvis främst Allal Ming själv, hyllar konsekvent Lenin och sovjetregimen och upplyser om att den nya läran, som skall ena mänskligheten, är en förening av buddhism och kommunism, "Allt har förändrats – med Oss är Lenin...", som Allal Ming uttalar den 29 maj 1925. Detta budskap framfördes också med all önskvärd tydlighet i den tredje av de många böcker Helena Roerich sammanställde på grundval av meddelandena från "mahatmaerna", *Obsjtjina* ("Gemenskap", engelsk översättning: *Community*), först utgiven år 1927 i Urga (nuvarande Ulan-Bator) i Mongoliet.

Det visar sig naturligtvis omöjligt att förverkliga de storvulna planerna om ett buddhistiskt-kommunistiskt imperium utgående från Sibirien, Mongoliet och Tibet. Den asiatiska expansionism, som sovjetmakten i början visade sig intresserad av, förbyts i ointresse inemot år 1930. Detta sammanfaller i tiden med att makarna Roerich i stället inriktar sig på Förenta staterna och börjar samarbeta med amerikanska kapitalister. Louis Horch blir Roerichs amerikanske finansiär och makarna Maurice och Zinaida Lichtman deras nära medarbetare. Både Horch och Maurice Lichtman är emellertid samtidigt agenter för sovjetiska säkerhetstjänsten OGPU (i slutet av denna uppsats återges Lichtmans identitetskort inom OGPU). Under denna tid umgås makarna Roerich med och är rådgivare åt Förenta staternas president Franklin D. Roosevelt och hans jordbruksminister Henry Wallace (år 1940 blev han vicepresident).

Att makarna Roerichs sympati för Lenin och kommunismen från och med denna tid är alldeles som bortblåst framgår av sådant som att de nya ryska upplagorna av Helena Roerichs böcker, innehållande budskap från "mahatmaerna", numera är rensade från alla lovprisningar av det röda tyranniet och dess ledare eller att den målning, som Nikolaj Roerich förde med sig till Moskva år 1926 såsom en hyllning åt "mahatma" Lenins minne, avlägsnades ur den kollektion av 15 målningar som Roerich ställde ut i Riga. Denna målning, "Tillfällets framträdande", återges i slutet av denna uppsats. Sista gången "mahatma" Allal Ming nämner Lenin är den 13 oktober 1932, när han klagar, "det är orätt att tänka att Lenin fick miljoner, det var Partiet som fick dem." (*Vysokij Put'*, vol. II, s. 290, nr 2643.) Som om det gjorde någon skillnad för ryssarna själva, om de miljarder rubler bolsjevikerna rövade av dem hamnade i partiets kassakistor eller i bolsjevikernas egna fickor. Faktiskt gjorde sig bolsjevikledarna, däribland Lenin själv, stormrika på sin "proletära revolution". Enbart år 1920 överförde Lenin 75 miljoner schweizerfrancs till sitt konto. (Igor Bunitj, "Partiets guld", S:t Petersburg 1992, s. 83.)

På 1930-talet kunde Helena Roerichs ryska böcker givetvis inte tryckas och spridas i Sovjetunionen utan fick utges i den fria republiken Lettland. Likaså återger de engelska översättningar, som nu börjar publiceras, endast den omredigerade ryska texten, inte "mahatmaernas" ursprungliga röda budskap. Detta tilltag, att ändra "mästarnas" ord, sedan det inte längre gick att få ut något lukrativt ur samarbetet med kommunisterna, kan ju inte betecknas som annat än textförfalskning och vittnar för övrigt om att inte ens makarna Roerich tog dessa "mästare" på fullt allvar. Det "andliga" budskapets innehåll fick omarbetas för att bättre stämma överens med ändrade politiska och ekonomiska mål – vilket ju på sätt och vis är ett slags tafatt tillämpning av marxismens principer om bas och överbyggnad men samtidigt harmonierar lika bra med den både då och nu rådande liberalismen och dess mjukryggade anpassning till marknadskrafterna.

För att på detta begränsade utrymme nu ge läsarna en konkret föreställning om det slags textförfalskning jag just talat om skall jag anföra 19 exempel, alla hämtade ur boken *Obsjtjina*, "Gemenskap". Det är många exempel i förhållande till bokens lilla omfång – 127 paginerade sidor i knappt A5-format. Först citerar jag den ifrågavarande texten såsom Helena Roerich tog emot den av "mahatma" Allal Ming och antecknade den i sin dagbok och såsom den sedan återgavs i den första ryska upplagan av denna bok (Urga 1927). Dessa båda fattningar av texten överensstämmer i de flesta fall exakt, och de avvikelser dem emellan som annars förekommer är obetydliga. Sedan citerar jag texten såsom den återges i senare ryska

upplagor och i översättningen till engelska: *Community*. Jag har översatt dessa tidiga fattningar av de 19 texterna direkt från ryska till svenska. Veterligen är det första gången en dylik detaljerad granskning av hur Helena Roerich av opportunitetsskäl omarbetade från "mahatman" mottagna budskap publiceras på något västeuropeiskt språk.

Men innan jag citerar dessa 19 texter, vill jag ge läsarna några fler konkreta detaljer om hur det gick till när makarna Roerich mottog budskapen från "mahatma" Allal Ming, några ytterligare tecken på att Allal Ming är ett emotionalväsen och inte en medlem av planet-hierarkin, vidare upplysningar om hur makarna Roerich gjorde sin insats i ansträngningarna att bygga upp kulten av den döde Lenin och om de brev med instruktioner i detta ärende som "mahatmaerna" överbringade genom Nikolaj Roerich till "kommunisterna i Moskva" och till folkskommisarierna för utrikes ärendena Georgij Tjtjerin. Jag anför även några utdrag ur boken *Under Skorpionens tecken – sovjetmaktens uppkomst och fall* av Jüri Lina.

Hur "mahatma" Allal Ming meddelade sig med makarna Roerich

Vladimir Anatoljevitch Sjibajev, som blev en hängiven medarbetare till makarna Roerich, lämnade följande beskrivning av hur det gick till, när "mahatma" Allal Ming meddelade sig med sina lärjungar. De beskrivna händelserna utspelades i London:

"Jag var bjuden till konstnären, akademiledamoten N. K. Roerich kvällen den 2 juni 1920, och som vanligt satt jag med hans son i dennes rum, och vi samtalande om olika vetenskapliga ämnen. Jag visste inte att Nikolaj Konstantinovitj och hans hustru tillsammans med yngste sonen sysslade med spiritistiska experiment i rummet intill. Jag visste heller inte att de frågade sina ledare om tillåtelse att låta mig ingå i cirkeln. Men efter att ha försäkrat sig om ett positivt svar, bad de mig stiga in och sätta mig vid ett litet bord. I rummet var det alldeles ljust, och jag såg tydligt att varje möjlighet till bedrägeri var utesluten. Det lilla bordet darrade och skakade nervöst, och när de frågade det vem det var (det var överenskommet att en knackning betydde ja, två nej, tre ett kraftigt ja), är det inte Läraren, skakade bordet till och knackade en gång. Sedan följde bokstäverna i tur och ordning. Det var nämligen så att en av de närvarande sade bokstäverna i en ändlös följd, och när den rätta bokstaven uttalades, följde en knackning. På så sätt samlades några meningar, som inte hade med mig att göra, tills madame Roerich frågade om man skulle kunna få veta namnet på min Lärare. – 'Ja!' – Man samlade bokstäverna: 'Sarti! Italienare. Levde i Pesaro år 1350 efter Kristi födelse.' Och sedan kom meningen: 'Vi sände honom som den sjunde!' – 'Vilka? Lärarna?' – 'Ja!' – 'Då kan vi bjuda in honom i morgon kväll till fysisk seans?' – 'Ja!' – 'Är han ett medium?' Kraftig knackning: 'Ja!' – 'Får vi visa honom sakerna?' – 'Ja!' – 'Får vi be om ett livsråd till Vladimir Anatoljevitch?' – 'Ja!' Sedan samlades enligt alfabetet: 'Må han i tanken fördjupa sig i att bygga världen!' ...

Sedan gick vi in i ett annat rum, där man visade mig mynt och talismaner, som sänts under den senaste fysiska seansen... Sedan visade mig Nikolaj Konstantinovitj mediumistiska porträtt av Lärarna som han hade tecknat. Därefter satte han sig i det upplysta rummet, vände bort huvudet, täckte ansiktet med vänstra handen, som om han slumrade till och höll i högra handen en penna över ett papper. Sedan började han teckna... Vi gick pånytt att rådfråga det lilla bordet... Saken var den att de stora Lärarna givit rådet att familjen Roerich, vad som än hände, måste resa bort från detta land. Vart? – Till Ceylon." (V.A. Sjibajev, "Hågkomst av besöket hos N.K. Roerich den 2 juni 1920". Manuskript om fem blad i I. R. Rudzites arkiv, återgivet hos V.A. Rosov, sidan 45.)

Ytterligare tecken på att Allal Ming inte är en verklig mahatma utan ett emotionalväsen

Det är ett genomgående kännetecken för sådana väsen i emotionalvärlden (astralvärlden), vilka utger sig för att vara "mästare" eller "mahatmaer", att de smickrar sina medier eller "lärjungar", underblåser deras fåfänga med sagor om vilka betydande personer de varit i tidigare liv eller vilka storverk de skall utföra i framtiden. Roerichs "mästare" Allal Ming ut-

gör intet undantag från denna regel. Det budskap, detta väsen lämnade makarna i januari 1921, lyder:

"Kärlekens stora ande lever i det enhetliga skådande som givits de ljusa själarna. Du (Helena) är en som har skådat. Helena Roerich, den rena konsten är ett tillförlitligt meddelande av Andens lysande manifestation. Genom konsten har du ljus! Det är er karma att göra Ryssland berömt!"

Och den 9 maj 1921 värmdes Allal Ming upp makarna Roerich genom att berätta för dem vilka förnämheter de varit i det förflutna. På Helena Roerichs fråga, om Allal Ming är karmiskt förbunden med henne och vem han varit i förbindelse med henne, svarade detta väsen: "Ja. Make. Morymtsokulluov – Mexiko. Kurnovuu – Mexikos kejsare – Jag besegrade Osuu. Jabutjtuu – var ditt namn – Mexikos kejsarinna. Jabutjtuu – pärla – Ljumou – sonen var ett litet ljus." Därefter meddelar Allal Ming att hon ömsom varit prästinna vid allehanda tempel i Egypten, Assyrien, Kartago, på Sicilien etc., ömsom kejsarinna i Kazan (1400-talet), kejsar Akbars gemål i Indien (1500-talet), egyptisk prinsessa tillika kung Salomos gemål, kejsarinnan Iljauru över Judeen, Djingis Khans gemål, den egyptiska kejsarinnan (faraonen) Hatshepsut (1400-talet f.v.t.), därtill Buddhas dotter och Moryas syster.

Inte heller maken Nikolaj rörde sig precis bland de obetydliga. När han inte var kinesiska och gammalslaviska präster var han ullusernas kejsare på 1300-talet f.v.t., den kinesiske kejsaren Fu-Yama-Tsing-Tao och den femte Dalai Lama, Lobzang Gyatso (1600-talet).

Om "den kinesiske kejsaren Fu-Yama-Tsing-Tao" skall blott den anmärkningen göras att det aldrig funnits någon kinesisk kejsare med ett dylikt namn. Namnet är icke ens kinesiskt, ty yama är ett japanskt ord, som betyder "berg". Det enda kinesiska ord, som liknar yama, är yà má, vilket betyder "lin", men det är ju meningslöst i ett namn, i synnerhet ett kejsarnamn.

Den senaste av de nämnda inkarnationerna har sin betydelse för Nikolaj Roerichs politiska maktambitioner. Den femte Dalai Lama var den förste innehavare av detta ämbete som utövade den faktiska politiska makten över centrala Tibet. Han började bygga Potala-palatset och enade landet under den reformerade sekten (gelugpa eller "gulmössorna") av den tibetanska buddhismen efter att ha besegrat sin rival, fursten av Tsang, som lierat sig med den halv-reformerade kargyütpa-sekten. Eftersom det råder tvivel om den sjätte Dalai Lamas legitimitet, kunde Roerich hävda att han själv utgjorde den legitima fortsättningen efter avbrottet på 1600-talet.

Som ett ytterligare exempel på vad slags förnuftslöst dravel, meddelandena från emotional-väsendet Allal Ming till makarna Roerich kunde innehålla, återges här i översättning ett utdrag ur det budskap de mottog den 17 januari 1926:

"Nu anläggningen mot tromber på Venus. Vi har överfört ett ögonblick av Världens Moders medvetande till Urusvatis [Helena Roerichs] synfält. På Venus finns det fördämningar mot kratrar, och trombavledare har en stor betydelse. Utbildningsplatserna är beräknade och kampen blir möjlig, men vi skall inte glömma att Lenin kämpade med kratrar och tromber utan fördämningar. Hans nycklar var olikfärgade, men ni har en av silver – Maitreya-kommunismen. Denna nyckel såg Urusvati i bältet. Det heliga ordet har sagts till er – Maitreya – Gemenskapen. Beredd att svara på frågan."

Vid begrundandet av dylikt ockult svammel är det värt att minnas vad en av de verkliga lärarna sagt: "Vet att vi är sunda och balanserade individer, som undervisar såsom vi lärde på jorden, inte genom att smickra våra elever utan genom att disciplinera dem. Vi leder dem framåt, inte med tvång genom att nära deras äregirighet med löften om makt, utan genom att ge dem kunskap och leda dem i att använda denna i sitt arbete, då vi vet att de genom att rätt bruka kunskapen kommer att förvärva erfarenheten och nå målet."

Makarna Roerichs medverkan i grundandet av Leninkulten

I början av år 1925 reste makarna Roerich till Paris för att träffa Leonid Krasin, som var sovjetregimens folkkommissarie (minister) för utrikeshandeln. Ett av Roerichs syften med mötet var att erhålla koncessioner för gruvdrift och jordbruk i Altajområdet som en förutsättning för att grunda det utopiska "Nya Landet". Krasin sysslade emellertid inte bara med näringslivsfrågor. Han var också tillsammans med folkkommissarie Lunatjarskij chef för den kommission som planerade och byggde det mausoleum som skulle hysa kvarlevorna av Lenin, som dött året innan. Enligt Konstantin Melnikov, den arkitekt som ritade Lenins sarkofag, var det Krasin som först framlade den allmänna tanken att permanent bevara Lenins lik och visa upp det för eftervärlden. En vecka efter Lenins begravning skrev Krasin i regeringsorganet *Izvestija* att Lenins grav skulle få en betydelse för världen som skulle överträffa Mecka och Jerusalem. Det var Krasins förslag att göra mausoleet till en folkets tribun, där Lenins efterträdare skulle tala till framtida släktled. Kanske tänkte Krasin att även Lenin själv skulle framträda där i återupplivat skick. Redan år 1921 var Krasin nämligen övertygad om att vetenskapens framtida landvinningar skulle "göra det möjligt att med hjälp av livselementen av en människa återuppbygga den fysiska människan själv".

Krasins och andra ledande bolsjevikers planer på en kult av den döde Lenin sammanföll intressant nog med vissa instruktioner, som Nikolaj Roerich mottagit av sina "mahatmaer". Sedan Roerichs expedition i april 1926 nått Urumchi, rapporterade den sovjetiske konsuln därstädes, general Bystrov, till Moskva efter sitt möte med Roerich att det fanns "flera brev från mahatmaerna till kamraterna Tjitjerin och Stalin. Det är tydligen mahatmaernas uppgift att förena buddhismen och kommunismen och skapa en stor östlig union av republiker." (Rosov, anf. arb. s. 93) När makarna Roerich sedan anlände till Moskva den 9 juni 1926, förde de med sig ett litet skrin med jord från Buddhas födelseplats avsett för Lenins grav liksom flera målningar föreställande den framtida Buddha Maitreya och en mahatma, vilkens ansikte liknade Lenins. Den 21 april 1926 hade Roerichs "mästare" Allal Ming meddelat att han delade makarna Roerichs förtjusning i Lenin: "Jag är glad över att ni är glada i Lenin – er bro" – och uppmanade dem att göra sin insats i uppbyggandet av Leninkulten: "Ni hinner fortfarande hjälpa till med minnesmärket över Lenin. Att finna den röda stenen, en kvadrat i grunden, och naturligtvis sovjeternas tecken och de lyckobringande tibetanska tecknen. Jag rekommenderar inskriften 'Lenin – den store Läraren' på sju språk."

I ett budskap av den 25 april 1926 utreder Allal Ming närmare i vilket avseende Lenin var en bro:

"Den store Gotama gav världen kommunismens fulländade lära. Varje försök att göra en gud av den store revolutionären leder till en orimlighet. Naturligtvis fanns det före Gotama en hel radhängivna kämpar för det allmänna goda, men deras lära blev till damm under hundratal sekler, därför måste Gotamas lära mottagas såsom den första läran om lagarna för världsevolutionens stora materia. Den nutida uppfattningen om gemenskap ger en utmärkt bro från Buddha Gotama till Lenin. Vi uttalar denna formel icke för att förstora, icke för att förminska, utan som ett uppenbart och obestridligt faktum. Lagen om oräddhet, lagen om avståendet av äganderätten, lagen om arbetets värde, lagen om den mänskliga personlighetens värdighet bortom klasser och yttre kännetecken, lagen om verklig kunskap, lagen om kärlek på självkännedomens grundval gör Lärarnas bud till en oavbruten regnbåge av glädje för mänskligheten. Vi vet hur Lenin satte värde på den sanna buddhismen. Låt oss bygga buddhismens grundvalar i dess framlagda bud. Läran är enkel, lik kosmos' skönhet, avlägsnar varje antydan till avgud, ovärdig folkets store lärare. Kunskapen var den stig som ledde de stora Lärarna. Läran låter nalkas de stora lärorna fritt, levande, liksom själva den stora materien är verklig. Vi kommer inte att införa de senaste krångligheterna, vi skall i korthet tala om de grunder som inte kan förnekas. Glädje åt alla folk, glädje åt alla arbetande!"

Nikolaj Roerichs kontakter med de kommunistiska ledarna i Moskva 1926

Den 18 mars 1926 dikterade Allal Ming de brev som i juni framlades för "kommunisterna i Moskva". I dessa brev försäkrade "Mästarna" att "åtgärder skyndsamt skulle vidtagas för att införa kommunismen i hela världen såsom ett nödvändigt steg i evolutionen". Till sist "kommer Europas åsikt att skakas genom buddhismens och kommunismens förening".

Om dessa brev skriver Vladimir Rosov:

"Vid mötet med folkkommissarierna överlämnade Nikolaj Konstantinovitj till dessa Mahatmaernas brev till kommunisterna i Moskva och skrinet med jord från Burchan Bulat. I skrivelsen välkomnades de samhällsförändringar som pågått i Ryssland alltsedan bolsjeviker-na kom till makten – avskaffandet av den korrumpierade kyrkan, den privata äganderätten och kapitalets makt. Det erkändes att revolutionen kommit i rättan tid och öppnat vägen för 'Asiens enande'. Det fanns även ett andra brev av Mahatmaerna, vilket var ställt till Tjitjerin personligen. Hittills har intet varit känt om dess existens över huvud taget. Till och med för forskarnas blickar visade det sig säkert undanstoppat i utrikesdepartementets förvaringsrum. I brevets ton förnims tydligt bekymmer för den innevarande tiden och påvisas nödvändigheten av att landets ledning vänder sig till 'den nya omständigheten'. Detta är en öppet visad antydan om att den ryska revolutionen genomlever en kris och kan hamna i en återvändsgränd. Erfarenheten av det socialistiska byggnadsverket hade visat att skikt inom bondeklassen var inte i stånd att tillägna sig kommunismens idé (tvångskollektiviseringen). Därför räckte Österns Mahatmaer öppet en hjälpsam hand åt Sovjeternas unga land. ...

Båda breven var skrivna på tibetanska. Under brevens text stod namnen Gulab Dal Singh och D.M. skrivna. Också på botten av det skrin, i vilket jord paketerad i ett stycke tyg förvarades, fanns en inskrift på tibetanska: 'Mahatmaerna – till den ryske Mahatmans grav'. Själva skrinet var gjort av elfenben och härstammade från Akbars tid. ...

Genast efter mötet med Roerich rapporterade Tjitjerin det som skett till kommunistpartiets centralkommittés sekreterare V.M. Molotov. Kopior av sitt brev ställde han till ledamöterna av politbyrå och NKIDs [folkkommissariatets för utrikes ärenden] kollegium och även till de viktiga ledarna I.S. Unschlicht (revolutionära militärrådet), M.A. Trilisser (hemliga polisen OGPU) och K.B. Radek (Komintern). Oaktat att Tjitjerins brev var försett med stämpeln 'utomordentligt hemligt', skrevs det (enligt protokollet) i folkkommissariatets sekretariat ut på maskin i 29 exemplar.

'Till Kamr. Molotov. Den 13 juni 1926.

Ärade Kamrat, konstnären Roerich, en stor kännare av buddhismen, har anlänt till Moskva, efter att just ha genomrest en betydande del av Tibet och Kinesiska Turkestan. Han har även trängt in i några områden av norra Indien. Där finns buddhistiska församlingar, som förkastar den officiella lamaismen och står på Buddhas ursprungliga läras ståndpunkt med dess primitiva konsumtionskommunism. Detta främjar deras sympati med det kommunistiska programmet och med Sovjetunionen. Denna omständighet sammanhänger med deras kamp mot de buddhistiska ländernas officiella ledare, vilka stöder lamaismen.

Dessa buddhistiska församlingar har givit Roerich i uppdrag att på Vladimir Iljitjs gravvård ställa ett litet skrin med jord från den plats varifrån Buddha härstammade. Roerich har medfört detta skrin och frågar vad man skall göra med det. Han föreslår att överlämna det Lenininstitutet. Dessutom har dessa buddhistiska församlingar skickat brev med hälsningar till Sovjetstaten. I dessa hälsningar framför de tanken om en världsomfattande union mellan buddhismen och kommunismen. Roerich föreslår att överlämna dessa på precis samma sätt till Lenininstitutet. Jag bifogar översättningar av dessa båda brev. Om det från vår synpunkt sett ansågs tillåtet att publicera dessa brev, så måste man ytterligare få klartgjort av Roerich om detta är möjligt från konspirativ synpunkt sett, med tanke på de ytterst despotiska metoder

de engelska myndigheterna tillämpar på dessa platser. Med kommunistisk hälsning, Tjitjerin' [50]

[50] Tjitjerin G.V. Brev till V.M. Molotov den 13 juni 1926. AVP RF [Ryska federationens utrikespolitiska arkiv]. Folkkommisariets för utrikes ärenden fjärranösternavdelning, [arkivbeteckning:] op.1, pap. 4, port. 35, l. 6. Maskinskriven kopia." V.A. Rosov, anf. arb., ss 98-99.

"Mahatmaernas" brev till kommunisterna i Moskva

I Himalaya vet Vi vad Ni har uträttat. Ni avskaffade kyrkan, som blivit en härd för lögn och vidskepelse. Ni förintade borgarklassen, som blivit en bärare av fördomar. Ni rev uppfostrans fängelse. Ni förintade den hycklande familjen. Ni förbrände slavarnas här. Ni krossade girighetens spindlar. Ni stängde portarna till de nattliga tillhållen. Ni befriade jorden från de penningägande förrädarna. Ni erkände att religionen är läran om den alltomfattande materien. Ni erkände den personliga egendomens intighet. Ni gissade rätt om Gemenskapens evolution. Ni visade på insiktens betydelse. Ni böjde er för skönheten. Ni bragte barnen all Kosmos' makt. Ni öppnade palatsens fönster. Ni såg ofördröjligheten av att bygga nya hus för det Allmänna Goda!

Vi hejdade upproret i Indien, när det var före sin tid, också har Vi erkänt Er rörelse såsom kommen i rätt tid och sänder Er all vår hjälp, bekräftande Asiens Enande! Vi vet att många uppbygganden kommer att fullbordas åren 28–31–36. Hälsning till Er, som söker det Allmänna goda!

Givet i Burchan Bulat 1925

"Mahatmaernas" brev till folkkommisarie G.V. Tjitjerin

Endast en djup insikt om kommunismen kommer att ge folken fullt välstånd. Det är oss bekant att vissa skikt av bondeklassen inte kan förlika sig med kommunismens idé. Det behövs en ny omständighet, som kommer att föra dem in i den sanna Gemenskapens fåra. Genom en dylik världsomfattande omständighet skall antagandet av kommunismen ske med buddhistiskt medvetande.

Om Sovjetunionen erkänner buddhismen såsom kommunismens lära, så kan våra Församlingar lämna verksam hjälp, och hundratals miljoner buddhister, som är spridda över världen, kommer att ge en nödvändig oväntad kraft.

Vi anförtror vårt sändebud Akdordje med att överlämna detaljerna i vårt förslag – vi kan bekräfta att åtgärder är ofördröjligen nödvändiga för införandet av världskommunismen såsom ett ofördröjligt stadium i evolutionen.

Vi sänder jord till vår broders, Mahatma Lenins, grav.

Mottag vårt råd och vår hälsning.

AVP RF [Ryska federationens utrikespolitiska arkiv]. Folkkommisariatets för utrikes ärenden fjärranösternavdelning, [arkivbeteckning:] op. 1, pap. 4, port. 35, l. 7-8. Maskinutskrift, översättning till ryska.) Båda breven återgivna hos V.A. Rosov, anf. arb., s. 119.

Anmärkning av LA: Akdorje var ett namn Nikolaj Roerich gärna brukade i stället för sitt vanliga ryska namn. I oktober 1925 skrev han rent av en artikel om sig själv, där han kallade sig Mahatma Akdorje.

TEXTSTÄLLEN I HELENA ROERICH'S DAGBOK OCH I FÖRSTA RYSKA
UPPLAGAN (1927) AV HENNES BOK *OBSJTJINA* ("GEMENSKAP"),
DÄR MARX, LENIN OCH KOMMUNISMEN HYLLAS,
TEXTSTÄLLEN SOM I ANDRA RYSKA UPPLAGAN (1936)
OCH I ÖVERSÄTTNINGEN TILL ENGELSKA ÄNDRATS,
SÅ ATT VARJE OMNÄMNANDE AV KOMMUNISMEN OCH DESS LEDARE
AVLÄGSNATS

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 10 december 1925, och i 1927 års upplaga, i del I, XII, 4, står:

Aldrig talade Jag om att det skulle vara lätt att genomföra kommunismen. Det är inte nedrivarna, utan den mögliga konventionella dygden, som är fienden. Nedrivarna vet att det som skall rivas är ohållbart, och givandets princip är för dem lättare. Men den rosenkindade dygden älskar kistan med besparingarna och kommer alltid att vältaligt försvara den. Man skall säga heliga ord ur skrifterna och finna subtila bevis varför man är beredd att ge ifrån sig icke till den, utan till en annan, en människa som icke har levat.

I senare ryska upplagor och i översättningen till engelska står:

46. Aldrig talade Jag om att det skulle vara lätt att förverkliga det nya medvetandet. Det är inte nedrivarna, utan den mögliga konventionella dygden, som är fienden. Nedrivarna vet att det som skall rivas är ohållbart, och givandets princip är för dem lättare. Men den rosenkindade dygden älskar kistan med besparingarna och kommer alltid att vältaligt försvara den. Man skall säga heliga ord ur skrifterna och finna subtila bevis varför man är beredd att ge ifrån sig icke till den, utan till en annan, en människa som icke har levat.

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 27 april 1926, och i 1927 års upplaga, i del II, IV, 2, står:

Det är bättre att läsa Lenins liv. Aldrig beklagade han sig, aldrig kände han sig sårad, han uttalade sin tro såsom orubblig. Fatta fenomenet Lenin såsom ett tecken på Kosmos lyhördhet.

Det finns få Lenins efterföljare, det är mycket lättare att vara hans beundrare. Den siste dagdrivaren kommer att ha ett porträtt av Lenin. Den siste pratmakaren kommer att ha en bok om Lenin. Men vilken Ivan som helst inhöstar skörden av Lenins sådd. Man måste lägga till nya frön för nya människor.

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska har dessa två stycken utelämnats ur den motsvarande paragrafen, nr 64.

I Helena Roerichs dagbok, i anteckningar av den 29 april (första och andra styckena) och den 30 april (tredje stycket) 1926, står:

Ni har redan sett hur kommunisterna tar emot läran. Ni har redan sett hur lätt det är att tala med kommunisten. För den ene är vi Mahatmaer, för den andre lärda män, för den tredje upprorsmän, för den fjärde en kommitté av revolutionärer, men själva läran täcker kommunisternas alla förhoppningar.

Vårt villkor för medarbetarna är den fulla önskan att tillämpa Våra grunder på livet. Icke en teori, utan en praktik.

Låt oss i morgon hylla Lenin med all förståelse. Låt oss i morgon visa godkännandet av Läraren, som behöll den ständiga glöden i medgång och motgång. Bland medarbetare, som var honom främmande, bar Lenin det outsläckliga hjältedådets flamma. Läran avbröts inte genom vare sig trötthet eller bedrävelser. Jag förnimmer hur Lenins hjärta levde genom folkets hjältedåd. Han hade ingen rädsla, ordet *jag är rädd* fanns inte i hans ordbok. Klart

lyckades han med sitt föredöme tända ljuset. När han rev ner, skapade han folkets medvetande.

Anmärkning: "Jag är rädd" uttrycks här på ryska med ett enda ord. LA

I 1927 års upplaga står:

Del II, IV, 4. Ni har redan sett hur kommunisten tar emot läran. Ni har redan sett hur lätt det är att tala med kommunisten. För den ene är vi Mahatmaer, för den andre lärda män, för den tredje upprorsmän, för den fjärde en kommitté av revolutionärer, men själva läran täcker kommunisternas alla förhoppningar.

Vårt villkor för medarbetarna är den fulla önskan att tillämpa Våra grunder på livet. Icke en teori, utan en praktik.

Del II, IV, 5. Låt oss hylla Lenin med all förståelse. Låt oss visa godkännandet av Läraren, som behöll den ständiga glöden i medgång och motgång. Bland medarbetare, som var honom främmande, bar Lenin det outsläckliga hjältedådets flamma. Läran avbröts inte genom vare sig trötthet eller bedrävelser. Lenins hjärta levde genom folkets hjältedåd. Han hade ingen rädsla, och ordet *jag är rädd* fanns inte i hans ordbok. Klart lyckades han med sitt föredöme tända ljuset. När han rev ner, skapade han folkets medvetande.

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska har 1:a stycket i del II, IV, 4 utelämnats och del II, IV, 5 omarbetats. Efter detta utelämnande och denna omarbetning finns i texten icke ett enda ord om kommunister och Lenin. Där står endast:

65. Vårt villkor för medarbetarna är den fulla önskan att tillämpa Våra grunder på livet. Icke en teori, utan en praktik.

Läraren bär det outsläckliga hjältedådets flamma. Läran avbryts inte genom vare sig trötthet eller bedrävelser. Lärarens hjärta lever genom hjältedådet. Han har ingen rädsla, och ordet *jag är rädd* finns inte i Hans ordbok.

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 2 maj 1926, och i 1927 års upplaga, i del II, V, 1, lyder 3:e stycket:

Så mycket gjordes av Lenin, så mycket visades av dem som byggde i ändlösheten. Vår gemenskap har anledning att kräva nya former. Vi kommer att lättare börja sätta samman ett nytt centrum än att tillåta gamla tecken på nya stadier. Tag emot denna anvisning för omedelbar tillämpning.

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska är detta 3:e stycke avlägsnat och består motsvarande paragraf, nr 66, endast av 1:a och 2:a styckena.

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 10 maj 1926, och i 1927 års upplaga, del II, V, 3, lyder 1:a stycket:

Mina förslag kommer inte i en lugn stund. Brasan kan underblåsas eller släckas. Vi älskar inte ett dövt öra. Den sanne kommunisten är böjlig, rörlig, läraaktig och modig. Just Lenin skulle ha gripit Asiens stund, när den var inne. Var finns lärjungarna? Jag väntar, jag väntar, jag väntar. Inte små nötter i socker, utan en blix i stormen. Jag väntar, jag väntar, annars går ni inte igenom. Jag talar bestämt.

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska har hela del II, V, 3, omfattande tre stycken, utelämnats.

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 25 oktober 1926, och i 1927 års upplaga, på sidan 2 av den inledande texten ("Första samtalet"), står:

De kan fråga: "Enligt vilka kännetecken skall man värdera Läraren?"

Ni vet redan om handlingarnas kvalitet och kan redan lägga märke till nya sätt att se på handlingen. Man måste föredraga den Lärare som går nya vägar. I detta har det Nordliga Landets folk ett utmärkt exempel – deras Lärare Lenin visste de nya vägarnas värde. Varje ord i hans förkunnelse, varje handling av honom bar prägeln av något oförglömligt nytt. Denna förtjänst skapade en manande makt. Icke efteraparen, icke uttolkaren, utan den mäktige brytaren av nya malmer. Det är nödvändigt att taga det nyas kallelse till grundval.

Anmärkning: I de ordförklaringar, som tillagts 1927 års upplaga, står att med det Nordliga Landet menas Ryssland. LA

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska står:

118. De kan fråga: "Enligt vilka kännetecken skall man värdera Läraren?"

Ni vet redan om handlingens kvalitet och kan redan tillämpa nya sätt att se på handlingen. Man måste föredraga den Lärare som går nya vägar. Varje ord av honom, varje handling av honom bär prägeln av något oförglömligt nytt. Denna förtjänst skapar en manande makt. Icke efteraparen, icke uttolkaren, utan den mäktige brytaren av nya malmer. Man måste taga det nyas kallelse till grundval.

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 7 oktober 1926, står:

Kommunismen, stödd av tekniken, kommer att ge en mäktig strävan efter kunskapen ... Det kan inte finnas en kommunist, som begränsar sitt medvetande, annars liknar han kvinnans fot i det gamla Kina. Även det vanliga mörkret framkallade detta avskyvärda. Vad är det för en gemenskapsmänniska, som kan gömma sig bakom vidskepelsens mögel? Ingen använder ju det eländiga primitiva ångloket, inte heller kan någon bli kvar vid den infantila uppfattningen av verkligheten. Lenin tänkte brett och förstod materien. Kan ni verkligen inte, om så bara delvis, följa ledaren?

I 1927 års upplaga står:

Del II, X, 7. Kommunismen, stödd av tekniken, kommer att ge en mäktig strävan efter kunskapen ... Det kan inte finnas en kommunism, som begränsar sitt medvetande, annars liknar den kvinnans fot i det gamla Kina. Även det vanliga mörkret framkallade detta avskyvärda. Vad är det för en gemenskapsmänniska, som kan gömma sig bakom vidskepelsens mögel? Ingen använder ju det eländiga primitiva ångloket, inte heller kan någon bli kvar vid den infantila uppfattningen av verkligheten. Lenin tänkte brett och förstod materien. Kan ni verkligen inte, om så bara delvis, följa ledaren?

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska står:

121. Det nya medvetandet, stött av tekniken, kommer att ge en mäktig strävan efter kunskapen ... Det kan inte finnas en gemenskapsmänniska, som begränsar sitt medvetande, annars liknar hon kvinnans fot i det gamla Kina. Även det vanliga mörkret framkallade detta avskyvärda. Vad är det för en gemenskapsmänniska, som kan gömma sig bakom vidskepelsens mögel? Ingen använder ju det eländiga primitiva ångloket, inte heller kan någon bli kvar vid den infantila uppfattningen av verkligheten.

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 27 oktober 1926, och i 1927 års upplaga, i del II, X, 19, 4:e stycket, står:

Vi känner Marx' och Engels' böcker, och våra representanter på sin tid rent av samtalade med Marx. För alla deras teser kan vi lätt ge utrymme. Vi finner inte förstelning och förkastanden av materien.

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska har detta stycke utelämnats ur motsvarande paragraf, nr 133.

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 2 december 1926, och i 1927 års upplaga, i del II, XII, 2, står:

... Minns era sociala profeter, som för århundraden framåt utstakade händelserna i mänskligheten. Ni kallar dem inte mystiker eller hycklare. Tillsammans med Oss kallar ni dem framsynta psykologer. Om denna definition skall Vi vara överens med er, och vid denna skall vi stanna. För övrigt påminner Vi om att det klandrade ordet *profet* betyder "förutsägare". Lenin och Marx var förutsägare av händelseförloppet, det vill säga detta begrepp är inte mindre reellt än medicin och astronomi.

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska står:

164. ... Minns era sociala profeter, som för århundraden framåt utstakade händelserna i mänskligheten. Ni kallar dem inte mystiker eller hycklare. Tillsammans med Oss kallar ni dem framsynta psykologer. Om denna definition skall Vi vara överens med er, och vid denna skall vi stanna. För övrigt påminner Vi om att det klandrade ordet *profet* betyder "förutsägare". De sociala profeterna har förutsagt händelseförloppet, det vill säga detta begrepp är inte mindre reellt än medicin och astronomi.

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 13 december 1926, och i 1927 års upplaga, i del II, XII, 12, står:

... Lenin och Marx uppfattade omsorgsfullt kunskapens landvinningar. Kommunisten måste vara öppen för alla nya möjligheter.

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska står:

174. ... De stora tänkarna uppfattade omsorgsfullt kunskapens landvinningar. Gemenskapsmänniskan måste vara öppen för de nya möjligheterna.

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 17 december 1926, och i 1927 års upplaga, del II, XII, 16 står:

... Tills medvetandet antagit en gemenskap, kommer varje minsta del att visa sig okuvlig. Varför kunde Lenin utan hyckleri gå en svår väg? Vi säger att det är möjligt.

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska står endast:

178. ... Tills medvetandet antagit en gemenskap, kommer varje minsta del att visa sig okuvlig.

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 14 januari 1927, och i 1927 års upplaga, i del III, I, 12, står:

... Den medvetna gemenskapen utesluter två fiender från samhällsorganisationen, nämligen ojämlikheten och arvsrätten. Varje ojämlikhet leder till tyranni. Arvsrätten visar sig vara en kompromiss och inför röta i grunderna.

Varför äras Lenin i östern? Just för konstruktionernas klarhet och hat mot konventionerna och tro på barnen såsom symbol för mänsklighetens rörelse.

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska står:

200. ... Den medvetna gemenskapen utesluter två fiender från samhällsorganisationen, nämligen ojämlikheten och arvsrätten. Varje ojämlikhet leder till tyranni. Arvsrätten visar sig vara en kompromiss och inför röta i grunderna. Nödvändiga är klarhet i byggandet och hat mot konventionerna och tro på barnen såsom symbol för mänsklighetens rörelse.

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 28 januari 1927, och i 1927 års upplaga, i del III, I, 26, står:

Den främmande läran yrkar på underordnande, men gemenskapen är så mättad med möjligheter att den enda Hierarkin blir ett kunskapsstadium. Ingen utnämner hierarken, men den som lyssnar och den som vet erkänner därmed detta stadium. Läraren blir en naturlig ledare. Man kan glädja sig över att Lenin är erkänd såsom en sådan Lärare.

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska står endast:

215. ... Den främmande läran yrkar på underordnande, men gemenskapen är så mättad med möjligheter att den enda Hierarkin blir ett kunskapsstadium. Ingen utnämner hierarken, men den som lyssnar och den som vet erkänner därmed detta stadium. Läraren blir en naturlig ledare.

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 15 februari 1927, står:

Den nye skraddaren skär om kitonen – och en myt föds. Vi talar inte om dessa fenixar för leendets skull. Det är till sist nödvändigt att tillägna sig framträdandet av den reella materialismen såsom Marx och Lenin förstod den. Och varje yttring av okunnighet måste reellt avslöjas och avlägsnas från kommunen. Borgerlig mytbildning är inte kännetecknande för kommunen.

I 1927 års ryska upplaga står:

Del III, II, 14. Den nye skraddaren skär om kitonen – och en myt föds. Vi talar inte om dessa fenixar för leendets skull. Det är till sist nödvändigt att tillägna sig framträdandet av den reella materialismen såsom Marx och Lenin lärde den. Och varje yttring av okunnighet måste reellt avslöjas och avlägsnas från kommunen. Borgerlig mytbildning är inte kännetecknande för kommunen.

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska står endast:

230. Den nye skraddaren skär om kitonen – och en myt föds. Låt oss tala om dessa fenixar icke för leendets skull. Det är till sist nödvändigt att tillägna sig framträdandet av verkligheten. Och varje yttring av okunnighet måste reellt avslöjas och avlägsnas från gemenskapen.

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 20 februari 1927, och i 1927 års upplaga, i del III, II, 19, står:

Låt oss uttala några barnsliga begrepp. Vad finns som är nytt? Intet. Men det finns bara en ny insikt om manifestationer av materiens egenskaper för intellektets nutida tillstånd. Man måste förstå att sanna påståenden inte ligger i avskildheten såsom egenvärde utan i den verkliga kontinuiteten. Den som då vill isolera Marx och Lenin från föregångarna, gör dem en otjänst. Endast genom att utan fruktan hävda raden av dem som följt varandra kan man befästa framträdandet.

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska står:

235. Låt oss uttala några barnsliga begrepp. Vad finns som är nytt? Intet. Men det finns bara en ny insikt om manifestationer av materiens egenskaper för intellektets nutida tillstånd. Man måste förstå att sanna påståenden inte ligger i avskildheten såsom egenvärde utan i den

verkliga kontinuiteten. Endast genom att utan fruktan hävda raden av dem som följt varandra kan man befästa framträdandet.

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 23 februari 1927, och i 1927 års upplaga, i del III, II, 22, står:

Låt oss likna jättarna och tänkandets monoliter. Låt oss skingra den räddhågade halvhjärtenheten, annars tar den makten över oss och överlämnar oss till att skamligt straffas genom prygel med bokföringsböcker. Vi känner det monolitiska tänkandet. Vi såg Lenin i Schweiz. Vår medarbetare samtalade med honom i Moskva. Fronten ändrade inte, tänkte inte halvhjärtat. Var och en vet om hans påståendens outtömlighet. När mordbränderna är kraftiga, tänk då monolitiskt.

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska står endast:

238. ... Låt oss likna jättarna och tänkandets monoliter. Låt oss skingra den räddhågade halvhjärtenheten, annars tar den makten över oss och överlämnar oss till att skamligt straffas genom prygel med bokföringsböcker. Vi känner det monolitiska tänkandet.

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 27 februari 1927, står:

Man är tvungen att möta människor, som kommer att skratta vid varje ord de inte förstår. Deras uppfattningsapparat är täckt av okunnighetens förhårdnader. Om man till exempel säger "Shambhala" till dem, kommer de att taga detta reella begrepp såsom en vidskepelsens fetisch. Icke så handlade Marx och Lenin. Jag har redan sagt att Våra representanter besökte Marx i London och Lenin i Schweiz. Tydligt yttrades ordet Shambhala. Vid olika tider men likadant frågade båda ledarna: "Hurudana kännetecken har Shambhalas tid?" Svaret blev: "Sanningens och världsgemenskapens tidsålder." Båda ledarna sade detsamma: "Må Shambhala komma snabbare." Låt oss mäta arvtagarna efter ledarnas ord. Vi kan inte låta marxismen och leninismen omfatta okunnighetens trångsynthet. Om den okunnige vågar kalla sig marxist eller leninist, säg då strängt till honom att det är ett klart förräderi mot gemenskapens grunder.

Tag reda på hur man i östern uttalar ordet *Shambhala*. Försök, om så bara något, att tränga in i detta begrepps ideologi. Sök förstå byggandets rytm i talet om Shambhala, och ni kommer att märka en stor realitet, som sätter mänsklighetens strängar i skälkning. Må förnuftet hjälpa till att väga de värden som hopats genom de bästa strävandena. I boken "Obsjtjina" [Gemenskap] kan begreppet Shambhala inte vara utelämnat. Vänner, fatta vilken spänd och skön tid det nu är!

I 1927 års upplaga står:

Del III, II, 26. Man är tvungen att möta människor, som kommer att skratta vid varje ord de inte förstår. Deras uppfattningsapparat är täckt av okunnighetens förhårdnader. Om man till exempel säger "Shambhala" till dem, kommer de att taga detta reella begrepp såsom en vidskepelsens fetisch. Icke så handlade Marx och Lenin. Jag har redan sagt att Våra representanter besökte Marx i London och Lenin i Schweiz. Tydligt yttrades ordet Shambhala. Vid olika tider men likadant frågade båda ledarna: Vilka kännetecken har Shambhalas tid? Svaret blev: "Sanningens och världsgemenskapens tidsålder." Båda ledarna sade detsamma: "Må Shambhala komma snabbare." Låt oss mäta arvtagarna efter ledarnas ord. Vi kan inte låta marxismen och leninismen omfatta okunnighetens trångsynthet. Om den okunnige vågar kalla sig marxist eller leninist, säg då strängt till honom att det är ett klart förräderi mot gemenskapens grunder.

Tag reda på hur man i östern uttalar ordet *Shambhala*. Försök, om så bara något, att tränga in i detta begrepps ideologi. Sök förstå byggandets rytm i talet om Shambhala, och ni kommer att märka en stor realitet, som sätter mänsklighetens strängar i skälkning. Må förnuftet hjälpa till

att väga de värden som hopats genom de bästa strävandena. I boken "Obsjtjina" [Gemenskap] kan begreppet Shambhala inte vara utelämnat.

Vänner, fatta vilken spänd och skön tid det nu är!

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska står endast:

242. Man är tvungen att möta människor, som kommer att skratta vid varje ord de inte förstår. Deras uppfattningsapparat är täckt av okunnighetens förhårdnader. Om man till exempel säger "Shambhala" till dem, kommer de att taga detta reella begrepp såsom en vidskepelsens fetisch. Vilka kännetecken har Shambhalas tid? Sanningens och samarbetets tidsålder. Tag reda på hur man i östern uttalar ordet *Shambhala*.

Försök, om så bara något, att tränga in i detta begrepps ideologi. Sök förstå byggandets rytm i talet om Shambhala, och ni kommer att märka en stor realitet, som sätter mänsklighetens strängar i skälving. Må förnuftet hjälpa till att väga de värden som hopats genom de bästa strävandena. I boken "Obsjtjina" [Gemenskap] kan begreppet Shambhala inte vara utelämnat. Vänner, fatta vilken spänd och skön tid det nu är!

I Helena Roerichs dagbok, i en anteckning av den 7 mars 1927, och i 1927 års upplaga, i del III, III, 7, står:

Tag emot inflödet av psykisk energi såsom en fruktbar våg. Förlusten av dessa möjligheter utgör en oersättlig skada för gemenskaperna. Överlåt åt den gamla världen att frukta studiet av den psykiska energin. Men ni, unga, starka och fördomsfria, utforska med alla medel och tag emot den gåva som ligger vid er dörr.

Såsom Lenins lärjungar se med örnblick och tag med ett lejonsprång i besittning den makt som er förunnats. Dröj inte! Visa dragning till läran om verkligheten.

I 1936 års ryska upplaga och i översättningen till engelska står:

249. Tag emot inflödet av psykisk energi såsom en fruktbar våg. Förlusten av dessa möjligheter utgör en oersättlig skada för gemenskaperna. Överlåt åt den gamla världen att frukta studiet av den psykiska energin. Men ni, unga, starka och fördomsfria, utforska med alla medel och tag emot den gåva som ligger vid er dörr. Se med örnblick och tag med ett lejonsprång i besittning den makt som er förunnats. Dröj inte! Visa dragning till Läran om verkligheten.

Utdrag ur boken Under Skorpionens tecken av Jüri Lina

Till deras tjänst som inte är tillräckligt väl underrättade om Lenins verkliga väsen och gärningar lämnas här några upplysningar, utdrag ur den mycket klagörande boken *Under Skorpionens tecken – sovjetmaktens uppkomst och fall* (2:a uppl. 1999), författad av den i Sverige bosatte estniska publicisten Jüri Lina.

"Lenin var beredd att utplåna 90 procent av befolkningen för att återstående 10 procent skulle kunna leva under kommunismen." Så skrev i december 1990 författaren Vladimir Solouchin i tidskriften *Ogonjok*. Detta publicerades som en stor sensation även i *Dagens Nyheter*. Lenin uttryckte sig så: "Må 90 procent av det ryska folket gå under, om 10 procent får uppleva världsrevolutionen!" (Lenin, "Valda verk", band 2, s. 702) ...

Det var Lenin, som förbjöd oppositionella tidningar. Två dagar efter att ha kommit till makten avskaffade han med ett dekret pressfriheten. Under den första veckan stängde han tio tidningar, under den andra ytterligare tio, tills alla för honom misshagliga tidningar var borta.

Det var Lenin, som senare även upplöste alla politiska partier utom *Bund* och *Po'alei Zion*...

Sovjetologen Michail Voslenskij framhöll i sin bok "De dödliga gudarna" ("Sterbliche Götter" Erlangen/Bonn/Wien 1989 att Lenin tillhörde dessa fåtaliga diktatorer, som efter-

lämnade många skriftliga bevis på sina brott mot mänskligheten. Bland annat krävde Lenin: "Ju fler av företrädarna för det reaktionära prästerskapet som vi lyckas skjuta, desto bättre." Före bolsjevikernas maktövertagande fanns det i Ryssland 360 000 präster. I slutet av år 1919 fanns 40 000 kvar i livet. Vladimir Solouchin, "Vid dagsljuset", Moskva 1992, s. 59

Voslenskij hävdar att Lenin personligen var ansvarig för det avsiktliga mördandet av 13 miljoner människor. Voslenskij ansåg att Lenin uttrycksfullt visade vad marxismen egentligen var värd. Han betonade: "Vad kan man hämta ur giftiga växter förutom giftet?"

Om Lenins mordlust, grymhet och girighet berättade hans judiska hustru Nadezjda Krupskaja i sina "Memoarer", som utgavs i Moskva år 1932. Krupskaja beskrev, hur Lenin en gång rodde en båt till en liten ö i floden Jenisej. Under vintern hade många kaniner flyttat dit. Lenin klubbade med gevärskolven ihjäl så många kaniner, att båten sjönk på grund av mängden döda kroppar – en nästan symbolisk handling. Lenin njöt av jakten och dödandet ...

Den 26 juli 1918 gav Lenin befallning om att utvidga "den revolutionära terrorn". Enligt Lenin kunde man inte genomföra en revolution utan avrättningar. Särskilt ville han skjuta personer, som gjorde motpropaganda. ...

Några exempel på Lenins "mildare" telegram år 1918: "Man bör bilda en trojka av diktatorer och genast börja med massterrorn. De prostituerade, som dricker med soldaterna, och före detta officerarna skall omedelbart skjutas eller deporteras. Man får inte vänta en enda minut! Sätt full fart på massrazziorna! Avrätta vapeninnehavarna! Börja massdeportera mensjevikerna och de suspekta!" ("Samlade verk", tredje upplagan, band 29, s. 489) "Vi har i klasskampen alltid stått för användande av terror." (Samlade verk, fjärde upplagan, band 35, s. 275). "Man måste skjuta mer!" ("Samlade verk", femte upplagan, band 45, s. 189) ...

I Tjekans veckotidning publicerades listor på de skjutna och annorledes avrättade. Enligt dessa uppgifter avrättades det enbart under åren 1918-1919 1,7 miljoner människor. Det blev en ström av blod i Ryssland. Tjekan fick anställa likräknare. Enligt officiella sovjetiska uppgifter från maj 1922 avrättades under 1921 och fram till april 1922 1 695 904 personer. Bland dessa offer fanns biskopar, professorer, läkare, officerare, poliser, gendarmer, advokater, tjänstemän, journalister, författare, konstnärer, sjuksköterskor, arbetare, bönder ... Deras brott var "antisocialt tänkande".

[Inskjuten kommentar av L.A.: Här måste betonas att Lenin inte förmådde, ja inte ens ville bygga upp ett fungerande samhälle med rättsväsen etc. Bolsjevikerna bestal och mördade miljontals människor utan ens summariska rättegångar, ty sovjetmakten stiftade de första åren inga lagar. Lenin sanktionerade en oinskränkt terror mot det ryska folket och regerade för övrigt genom dekret. Det dröjde ända till år 1922, innan man började utarbeta den första sovjetiska strafflagen. Då krävde Lenin i sina direktiv att strafflagen skulle "rättfärdiga och legalisera terrorn principiellt, tydligt, utan försköning".]

Lenin och hans medbrottslingar tog inte folk på måfå, utan lät avrätta de mest aktiva i samhället, de självständigt tänkande. Lenin gav sålunda order om att i flera städer döda så många gymnasister som möjligt. Tjekister grep samtliga ynglingar som bar skolmössor. De förgjordes därför att Lenin ansåg att de blivande ryska intellektuella skulle kunna utgöra ett hot mot sovjetregimen. (Vladimir Solouchin, "Vid dagsljuset", Moskva 1992, s. 40) De ryska intellektuellas roll i samhället övertogs av judarna. Många elever (till exempel i Jaroslavl) lärde sig snabbt och gömde sina skärmössor. Sedan stoppade tjekisterna samtliga misstänkta ynglingar och letade i deras hår efter skolmössans rand. Om randen hittades, mördades en sådan pojke på fläcken.

Författaren Vladimir Solouchin avslöjade att tjekisterna framför allt var ute efter snygga ynglingar och vackra flickor. De mördades först. Man ansåg att det just bland de vackra skulle finnas särskilt många intelligenta människor. De vackra ungdomarna skulle därför förintas som samhällsfarliga. Några så vidriga brott hade man dittills i världshistorien inte beskrivit.

...

Flera källor visar, att tjekesterna i Charkov ställde upp offren i en rad och spikade fast händerna i ett bord, gjorde ett snitt med en kniv runt handlederna, begöt händerna med skållhett vatten och drog av huden – det kallades att "dra av handsken". På andra håll lade man offrets huvud på ett städ och söndertryckte det långsamt med en stor ånghammare. De som nästa dag skulle gå samma öde till mötes, tvingades att åse detta. Dessa uppgifter bekräftades av historikern Sergej Melgunov i boken "Den röda terrorn i Ryssland" (Moskva 1990).

Man stack ut ögonen på höga kyrkliga fäder, skar tungan av dem och begravde dem levande. Det fanns tjekestister som brukade sprätta upp magen på sina offer, varpå de tog ut en bit av tunntarmen, spikade fast den vid en telegrafstolpe och tvingade de olyckliga med piskslag att springa runt stolpen, tills hela tarmslingan rullat upp sig och offret rosslande fann sin död. Biskopen av Voronezj kokades levande i en stor kittel, varpå munkarna med revolvern för pannan tvingades att dricka denna soppa. I Odessa brukade man koka officerare i en kittel.

Andra tjekestister sönderkrossade huvudet på offren med speciella skruvanordningar eller genomborrade det med tandläkarinstrument. Man sågade av övre delen av skallen och tvang den närmast stående att äta hjärnan för att sedan upprepa samma sak med nästa offer. Tjekesterna brukade ofta häkta hela familjer och tortera barnen inför föräldrarnas ögon och hustrun inför mannens.

Också Michail Voslenskij, före detta sovjetisk funktionär, beskrev i sin bok "Nomenklatura" (Stockholm 1982, s. 321) de grymma metoder som tjekesterna använde: "I Charkov skalperade man folk. I Voronezj placerade man de torterade i tunnor i vilka slagits spik, som stack ut från innerväggarna, och satte sedan faten i rullning. Man brände också in en femuddig stjärna i pannan på offren. I Tsaritsyn och Kamysjin amputerade man händerna på människor med en såg. I Poltava och Krementjug satte man offren på pålar. I Odessa stekte man dem i ugnar eller slet dem i stycken. I Kiev placerade man offren i en kista tillsammans med ett lik som redan befann sig i upplösning, begravde dem levande och grävde upp dem efter en halvtimme."

Efter dessa rapporter var Lenin alltså missnöjd och krävde: "Lägg in mer kraft i terrorn!" Allt detta hände i provinsen. Läsaren kan föreställa sig hur man avrättade människor i Moskva. ...

Anatolij Lunatjarskij (egentligen Bailich-Mandelstam), folkkommissarie för utbildningsfrågor [LA: motsvarande utbildningsminister] 1917-1929 erinrade om att Maxim Gorkij hade klagat till Lenin år 1918, att man i Petrograd fängslat just dessa intellektuella, som tidigare hjälpt Lenin och hans kumpaner. Lenin svarade med ett cyniskt leende: "Just därför att de är goda människor, måste deras hus rannsakas och de själva fängslas. De visar alltid medkänsla med de förtryckta. De är alltid emot förföljelser. Därför kan de nu tänkas gömma kadetter och oktobristar [LA: "kadetter" och "oktobristar" var beteckningar på medlemmarna av konstitutionella demokratiska och liberal-konservativa partier i Ryssland 1905–1917] (Samlingsverket "Lenin och Tjekan", Moskva 1975) ...

Efter att ha kommit till makten började Lenin genast förfölja de intellektuella. Han lät dem gå under i hungersnöd eller tvingade de att emigrera eller lät fängsla eller mörda dem. Han gav order om att avrätta hundratusentals intellektuella. Enbart under terrorn i Kiev från februari till augusti 1919 dödade de judiska bolsjevikerna minst 40 000 men kanske så många som 100 000 ryska intellektuella och officerare. (Oleg Platonov, "Ryska folkets historia på 1900-talet", del I, Moskva 1997, s. 611)

Lenin kallade de lärda för "skitar", som han uttryckte det i ett brev till Maxim Gorkij den 15 september 1919. Dessutom kallade Lenin de ryska intellektuella för spioner och figurer, som skulle störta de studerande i fördärvet. Den 21 februari 1922 krävde han, att det från Moskvans Tekniska högskola skulle avskedas 20-40 professorer för att "de fördummar oss". Den 10 maj 1922 krävde han i sin förordning, att de ryska intellektuella systematiskt skulle förvisas till utlandet som skadedjur. Detta brev ville han hålla hemligt.

Den 16-18 september 1922 landsförvisades på grund av regeringens dekret "160 av de mest aktiva borgerliga ideologerna", bland andra Karsavin, rektorn för universitetet i Petrograd, och Novikov, rektorn för universitetet i Moskva, också dessutom Staranov, chefen för matematikavdelningen vid universitetet i Moskva, världsberömda biologer, zoologer, filosofer, historiker, ekonomer, matematiker, några författare och publicister. Man kan särskilt nämna filosofer såsom Nikolaj Berdjajev, Sergej Bulgakov och Ivan Iljin, dessutom uppfinnaren Vladimir Zvorykin och skriftställaren Ivan Bunin, som fick nobelpriset 1933. Enligt GPU (den politiska polisen) fanns bland dessa människor inga betydande namn. ...

När en nära medarbetare till Lenin, Vladimir Bontj-Brujevitj, försökte hålla honom tillbaka något, ty annars kunde ju chefrevolutionären bringa Ryssland till fullständig undergång, svarade Lenin: "Jag spottar på Ryssland, ty jag är bolsjevik." (Igor Bunin, "Partiets guld", S:t Petersburg 1992, s. 17.) Detta uttryck blev ett slagord även för de andra ledande bolsjevikerna och Ryssland förvandlades till en banditstat.

"Socialismen är avundens ideologi," förklarade filosofen Nikolaj Berdjajev redan år 1918. Om han hade sagt detta helt öppet, skulle han ha skjutits på fläcken.

Och verkligen, efter att ha utnyttjat arbetarna och fattigböndernas avund, började Lenin skoningslöst förgöra dem som spjånade emot, liksom han tidigare klubbat kaniner. Han gav order om att öppna eld mot demonstrerande arbetare i staden Astrachan i mars 1919. Två tusen arbetare dödades. (Igor Bunitj, "Partiets guld", S:t Petersburg 1992, s. 58-59) I Jekaterinoslavl sköts 100 rallare för att de försökt organisera en strejk. Skjutandet av arbetare fortsatte fram till mitten av april 1919. Enbart under de första tre månaderna 1919 sköt man ned 138 000 arbetare. Till sist lyckades bolsjevikerna förrinta nästan alla de duktigaste arbetarna.

...

Lenin lät även plundra och förrinta kyrkor. På så sätt fick han ihop 48 miljarder rubler i guld. (Vladimir Solouchin, "Vid dagsljuset", Moskva 1992, s. 59) Solovetsk-klostret förvandlades till ett koncentrationsläger. Likaså länsades museer på allt värdefullt och bytet forslades till utlandet. På Eremitaget hade man den största Rembrandt-samlingen. Också den såldes, liksom konstskatter från ryska herrgårdar.

Den 7 november 1918 sade Lenin i sitt tal till det ryska folket: "För att erövra världen måste ni vara beredda att offra allt!" ...

Som diktator visade Lenin tydligt sina värsta egenskaper. Han förvarade sina personliga pengar, som han hade fått för plundrade konst- och värdeföremål och ädelstenar, på en bank i Schweiz. Lenin lät enbart år 1920 överföra 75 miljoner schweizerfrancs till sitt konto. (Igor Bunitj, "Partiets guld", S:t Petersburg 1992, s. 83. Detta bekräftades av *New York Times* redan då det skedde.

Samma tidning uppgav den 23 augusti 1921 att kamrat Lev Trotskij hade två personliga konton i USA, som tillsammans uppgick till 80 miljoner dollars. Samtidigt meddelade Lenin att det inte fanns några pengar att hjälpa de hungrande med och att stödja kulturen. Enligt myten tänkte Lenin alltid enbart på andra.

Jüri Lina, *Under Skorpionens tecken*, 2:a uppl., Stockholm 1999, ss. 86–100. Här återgivet i utdrag efter inhämtande av författarens tillstånd.

Tillfällets framträdande (Leninberget). Målning av Nikolaj Roerich 1926.
Utesluten ur senare samlingar.

Porträtt av Allal Ming utfört av Nikolaj Roerich år 1920.

Porträtt av 44-jaget (chohanen) Morya utfört av Hermann Schmiechen år 1884

Identitetshandling nr 20879 inom OGPU (sovjetiska hemliga polisen) utfärdad för Maurice Moisejevitj Lichtman den 17 mars 1927. Handlingen är giltig ett år och ger innehavaren rätt att bära och inneha en revolver av märket Browning med serienummer 239306.

Deltagare i den tibetanska expeditionen. Fotografiet taget i Ulan-Bator 1927. Från vänster till höger: Dr Konstantin Rjabinin, Jurij Roerich, Nikolaj Roerich, Pavel Portnjagin och de amerikanska medarbetarna Zinaida och Maurice Lichtman.